

Arrest

nr. 303 343 van 18 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. ZHVANIA
Rue Sainte Gertrude 1
7070 LE ROEULX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2024.

Gehoord het verslag van de rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat K. ZHVANIA. Verwerende partij is noch verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 19 april 2023.

Op 31 juli 2023 wordt hij gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 27 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Achmeta. U hebt een Georgische moeder en een Ossetische vader. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

U heeft een relatie met K.N. (CG:[...]). Haar vader, G., was niet akkoord met uw relatie vanwege uw Ossetische afkomst. Op 16 december 2022 ontdekten u en N. dat N. zwanger was. In december 2022 brachten N.'s ouders haar onder dwang van Tbilisi naar haar dorp. N. werd opgesloten op haar kamer. Ondertussen werd u in Tbilisi geslagen door mannen die door uw vader gestuurd waren. De volgende dag ging u naar het huis van N. G. dreigde u te vermoorden en schoot met zijn jachtgeweer in de lucht.

Op 15 maart 2023 ontsnapte N. uit haar ouderlijk huis. De volgende ochtend vertrok u met N. naar Tbilisi, waar u bleef tot 26 maart. Op 18 maart kwam de politie naar het huis van uw zus in Achmeta.

Op 26 maart 2023 verlieten u en N. het land. U vloog van Kutaisi naar Parijs. Na een tiental dagen in Frankrijk trok u naar Spanje, waar u twee weken bleef. Op 19 april 2023 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek baseert op dezelfde motieven als uw vriendin K.N. (CG:[...]). Het CGVS stelde vast dat N. niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt N. niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beslissing van uw vriendin werd als volgt gemotiveerd:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest dat u en uw vriend T.G. (CG:[...]) bij terugkeer naar Georgië vermoord zullen worden door uw vader (NPO, p.10). Uw ouders, waren niet akkoord met uw relatie vanwege de Ossetische afkomst van G., het feit dat zijn ouders niet in Georgië wonen en zijn gezondheidsproblemen (p.8).

Uw ouders namen u hardhandig mee naar het dorp en sloten u thuis op (p.6), uw vader viel u aan (p.6) en uw moeder diende u medicijnen toe met een miskraam tot gevolg (p.7). G. werd bedreigd door uw vader en twee keer aangevallen door mannen die door uw vader gestuurd waren (T.G., p.5).

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië - Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door*

middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.*

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld

etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u of G. op geen enkel moment bescherming gezocht heeft bij de Georgische autoriteiten (K.N., p.9, T.G., p.9). G. ging niet naar de politie toen hij aangevallen werd in Tbilisi en in Achmeta en ook niet wanneer G. u, zijn zwangere vriendin, niet kon bereiken en jullie woning overhoop lag (T.G., p.6). Ook na uw ontsnapping, toen jullie de laatste week in Tbilisi verbleven, zochten jullie geen bescherming bij de Georgische autoriteiten. Zowel u als G. verklaren dat uw vader, G., veel vrienden heeft bij de politie en dat de politie jullie nooit zou beschermen (p.9, T.G., p.10). Dit is louter een blote bewering en u brengt geen concrete elementen om deze bewering te staven. U verklaart dat het riskant was om naar de politie te gaan omdat er op 18 maart al politie bij M., de zus van G., stond, die zouden gestuurd zijn door uw vader (p.9). Indien de politie daadwerkelijk naar u of G. op zoek was kan ervan uitgegaan worden dat jullie niet zomaar met het vliegtuig Georgië konden verlaten op 26 maart 2023. U maakt niet aannemelijk dat uw vader politie stuurde naar M. of dat hij überhaupt belangrijke connecties had bij de politie die de politie ervan zouden weerhouden op te treden. U toont dan ook niet aan dat u geen bescherming in Georgië zou kunnen krijgen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort staft uw identiteit en afkomst uit Georgië dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud legde uw vriend G. een usb-stick voor met berichten en een video van de politie in het huis van uw zus in Achmeta neer. De usbstick werd ingekeken door de handelende PO maar op uitdrukkelijk verzoek van de verzoeker niet ingehouden (T.G., p.5). Vervolgens belofde G. de inhoud van de stick, voorzien van duiding, binnen de vijftien dagen te bezorgen aan het CGVS (T.G., p.8). Aangezien G. dit naliet kan de inhoud van de usb-stick niet in overweging genomen worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), het beginsel van hoor en wederhoor dat is neergelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 1 maart 2024 maakt verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota aangaande de algemene situatie in Georgië over waarbij hij verwijst naar het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 11 december 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Verzoeker is de partner van mevrouw N.K., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 305 342. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming volledig beroept op dezelfde asielmotieven als deze van zijn partner. Verzoeker betwist dit niet.

Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift in rechte integraal op hetzelfde enig middel als dat door zijn partner werd aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder het voormelde rolnummer. Daarnaast werpt verzoeker echter ook andere argumenten op, met name dat zijn beslissing niet afdoende is gemotiveerd door een motivering door verwijzing en dat zijn verzoek om internationale bescherming hierdoor niet grondig en serieus werd onderzocht. Deze argumenten worden hiernavolgend onder punt 5.2. besproken.

5.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de beslissing van verzoeker afdoende gemotiveerd heeft door te verwijzen naar de beslissing van zijn partner. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker geen andere motieven inriep dan deze waarop zijn partner zich beriep in het kader van diens beschermingsverzoek. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift niet dat zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde feiten als degene die door zijn partner werden aangehaald. Bovendien dienden verzoeker en zijn partner op dezelfde dag hun verzoeken om internationale bescherming in en werden zij beiden op dezelfde dag gehoord bij het CGVS. De advocaat van verzoeker verdedigt tevens de belangen van zijn partner in de procedure om internationale bescherming.

Voorts kan verzoeker in het geheel niet worden gevolgd waar hij aan de commissaris-generaal verwijt dat deze, door te verwijzen naar de situatie van zijn partner, zou hebben nagelaten om zijn eigen individuele situatie te onderzoeken. Uit de stukken van de administratieve dossiers blijkt immers duidelijk en genoegzaam dat verzoeker zich, zo weze herhaald, in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde asielmotieven als deze die zijn partner aanvoerde in het kader van diens verzoek om internationale bescherming en dat hij geen eigen, individuele en aan zijn persoon en situatie verbonden asielmotieven aanvoerde. Bijgevolg vermocht de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die hij nam ten aanzien van de partner van verzoeker. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker in zijn verzoekschrift manifest nalaat om zelf ook maar enige verdere precisering of duiding te verstrekken omtrent de elementen die volgens hem nader en in het licht van zijn eigen, specifieke en individuele situatie hadden moeten worden onderzocht door de commissaris-generaal. Daarenboven laat hij na om aan te tonen dat of op welke wijze dergelijk onderzoek van invloed had kunnen zijn op de uitkomst van de bestreden beslissing.

Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde motieven als zijn partner, werd ten aanzien van hem aldus een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing genomen in hoofde van zijn partner integraal werden hernomen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is bijgevolg voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Verzoeker maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift, zowel in rechte als in feite, op de elementen die door zijn partner werden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder rolnummer RvV 305 342. De Raad heeft bij arrest nr. 303 342 van 18 maart 2024, besloten dat er in hoofde van de partner van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen:

“5.3. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Georgië uit vrees voor vervolging door haar vader. Haar ouders waren niet akkoord met haar relatie met haar partner G.T. (gekend onder het rolnummer RvV 305 346) vanwege zijn Ossetische origine. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

In navolging van de commissaris-generaal is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij en haar partner voor wat betreft hun problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 1 maart 2024 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen

kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampaagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hierop geen ander licht. Zij uit op algemene wijze kritiek en de in haar verzoekschrift aangebrachte informatie, dewelke deels in dezelfde lijn ligt als de geactualiseerde informatie waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund, is niet van die aard om afbreuk te doen aan het voorgaande. Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet op zich geen afbreuk aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen zijn gesteund, achterhaald is. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op verzoekster.

De Raad wijst erop dat het dan ook aan verzoekster toekomt *in concreto* aan te tonen dat het haar in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijft. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekster en haar partner geen enkele poging hebben ondernomen om de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissing worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Uit uw verklaringen blijkt immers dat u of G. op geen enkel moment bescherming gezocht heeft bij de Georgische autoriteiten (K.N., p.9, T.G., p.9). G. ging niet naar de politie toen hij aangevallen werd in Tbilisi en in Achmeta en ook niet wanneer G. u, zijn zwangere vriendin, niet kon bereiken en jullie woning overhoop lag (T.G., p.6). Ook na uw ontsnapping, toen jullie de laatste week in Tbilisi verbleven, zochten jullie geen bescherming bij de Georgische autoriteiten. Zowel u als G. verklaren dat uw vader, G., veel vrienden heeft bij de politie en dat de politie jullie nooit zou beschermen (p.9, T.G., p.10). Dit is louter een blote bewering en u brengt geen concrete elementen om deze bewering te staven. U verklaart dat het riskant was om naar de politie te gaan omdat er op 18 maart al politie bij M., de zus van G., stond, die zouden gestuurd zijn door uw vader (p.9). Indien de politie daadwerkelijk naar u of G. op zoek was kan ervan uitgegaan worden dat jullie niet zomaar met het vliegtuig Georgië konden verlaten op 26 maart 2023. U maakt niet aannemelijk dat uw vader politie stuurde naar M. of dat hij überhaupt belangrijke connecties had bij de politie die de politie ervan zouden weerhouden op te treden. U toont dan ook niet aan dat u geen bescherming in Georgië zou kunnen krijgen.”*

Inzake de door verzoekster bijgebrachte documenten treedt de Raad de commissaris-generaal bij in volgende motivering, dewelke door verzoekster ongemoeid gelaten wordt: *“De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort staft uw identiteit en afkomst uit Georgië dewelke niet betwist wordt door het CGVS. Tijdens het persoonlijk onderhoud legde uw vriend G. een usb-stick voor met berichten en een video van de politie in het huis van uw zus in Achmeta neer. De usbstick werd ingekeken door de behandelende PO maar op uitdrukkelijk verzoek van de verzoeker niet ingehouden (T.G., p.5). Vervolgens beloofde G. de inhoud van de stick, voorzien van duiding, binnen de vijftien dagen te bezorgen aan het CGVS (T.G., p.8). Aangezien G. dit naliet kan de inhoud van de usb-stick niet in overweging genomen worden.”*

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.”

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat Raad zich heeft uitgesproken over het verzoek om internationale bescherming van de partner van verzoeker en de voorgaande motieven gelden ook voor verzoeker.

5.4. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de aangebrachte landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestrafing bij een terugkeer naar Georgië.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief dossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Uit het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, blijkt niet dat er in dat land heden een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5.5. In zoverre verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

5.6. Verzoeker kan voorts in het geheel niet worden gevolgd waar hij laat uitschijnen dat het beginsel van hoor en wederhoor zou zijn geschonden en waar hij beweert dat hij niet de mogelijkheid zou hebben gehad om de voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming relevante elementen aan te brengen. Wat betreft de aangevoerde schending van de hoorplicht dient immers te worden opgemerkt dat de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren. *In casu* blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ kon aangeven of er in zijn hoofde al dan niet bijzondere procedurele noden aanwezig waren, dat verzoeker bij de DVZ verklaringen kon afleggen en de vragenlijst voor het CGVS kon beantwoorden, dat verzoeker de nodige stukken, documenten en informatie kon neerleggen ter ondersteuning van zijn verzoek en dat verzoeker uitgebreid werd gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Daarnaast vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS en werd hem de kans geboden om hierover opmerkingen te formuleren ten overstaan van het CGVS. Verzoeker heeft aldus wel degelijk duidelijk en ruimschoots de mogelijkheid gehad om zijn standpunt op een nuttige wijze kenbaar te maken. De aangevoerde schending van de hoorplicht en het beginsel van hoor en wederhoor kan dan ook geenszins worden aangenomen.

5.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen. Door de Raad kan evenmin een kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de commissaris-generaal worden ontwaard.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS